

Животовська Світлана Андріївна, студент
402 групи 4 курс факультету № 2 Національної
академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук **Тарасенко О. С.**

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ

Відеоконференція є новим засобом у законодавстві України, яка може проводитися під час допиту, впізнання, судового провадження. Враховуючи її новизну та недосконалу правову регламентацію у вітчизняному законодавстві, на практиці існує ряд проблем, таких як:

- відсутність у законодавстві терміну «відеоконференція», що ускладнює розуміння цієї процедури, тому для загального формування у особи цього поняття науковці дають визначення: «відеоконференція» (videoconference), використовується для позначення заходу, учасники якого територіально вилучені друг від друга і спілкуються з використанням технічних засобів, що забезпечують передачу зображення і звуку в режимі реального часу [1];

- Закон не визначає підстав, за наявності яких суд може прийняти рішення про проведення судового засідання (ст. 232 КПК України, визначає тільки підстави для проведення допиту у режимі відеоконференції) за допомогою відео конференції, а

оскільки переліку підстав немає, суди приймають неоднозначні рішення про участь особи у відеоконференції.

До таких підстав можна віднести: неможливість (об'єктивним, суб'єктивним) допитати особу, що знаходиться за межами України (у цьому випадку відеозв'язок застосовується як нова форма (вид) взаємної правової допомоги); необхідність забезпечення безпеки учасника процесуальної (слідчої чи судової) дії (у цьому випадку відеозв'язок застосовується як процесуальна міра забезпечення безпеки); наявність заявленого клопотання обвинувачуваного про допит свідка; викривного його в здійсненні злочину, що знаходиться на території іноземної держави; використання відеозв'язку як реального механізму реалізації права конфронтації; особлива важливість доказів по кримінальному провадженні і неможливість їх одержання звичайним засобом [2];

- сторони при проведенні судового засідання в режимі відеоконференції обмежені у можливості безпосередньо надавати докази, письмові пояснення тощо, що має наслідком порушення принципів змагальності та рівності сторін, які є одними з основних засад судочинства;

- технічні несправності та неналежна якість зв'язку;

- матеріальний аспект, який є чи не найголовнішою перешкодою для реалізації Закону. Адже, щоб обладнати суди міста чи області відповідним устаткуванням, слід витратити значні кошти, а в багатьох судових установах грошей не вистачає навіть на конверти та найнеобхідніше приладдя [3].

Отже, можна дійти висновку, що відеоконференція має певні переваги, проте процедура її застосування потребує як законодавчого, так і практичного удосконалення. Утім, сподіваємося, що в найближчому майбутньому відбудеться відповідне урегулювання цих проблемних питань та відео

конференції будуть все частіше застосовуватися під час проведення процесуальних дій на стадії досудового розслідування та судового розгляду, що у свою чергу зменшить службові зловживання.

Список використаних джерел:

1. Мендкович А. С. Новая система международных видеоконференций. Разработка и апробация. Информационное общество. 2000. № 1. С. 75.

2. Смирнов М. Применение видеосвязи как мера обеспечения безопасности лиц, содействующих уголовному правосудию, и возможность реализации в уголовном судопроизводстве права конфронтации. Підприємництво, господарство і право. 2003. № 5. С. 117-118.

3. Козаков О. Відеоконференції у судовому процесі: за і проти. Правовий тиждень. – Режим доступу: <http://legalweekly.com.ua/index.php?id=16061&show=news&newsid=123158>.